

Sygn. akt IV CSK 210/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa E. B.

przeciwko I. F.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 września 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 28 października 2020 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwana I. F. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 28 października 2020 r., oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 21 lutego 2019 r., którym uzgodniono treść księgi wieczystej nr [...] prowadzonej dla nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości N. (gmina S.) o powierzchni 1,5200 ha z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, że nakazano wpisanie w dziale II tej księgi w miejsce wpisu prawa własności I. F. prawa własności na rzecz E. B. i I. F. - po ½ części każda.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Skarżąca oparła skargę na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., podnosząc, że w sprawie występuje istotne zagadnienia prawne, *czy gospodarstwo*

rolne przekazane w trybie przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin jednemu z małżonków jako następcy wchodzi do majątku wspólnego obojga małżonków.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) powinno spełniać wymagania stawiane zagadnieniu prawnemu przedstawianemu Sądowi Najwyższemu przez sąd drugiej instancji w razie powstania poważnych wątpliwości (art. 390 § 1 k.p.c. - zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2014 r., I UK 361/13, z dnia 14 września 2012 r., I UK 218/12 - nie publ.), których nie można rozwiązać za pomocą powszechnie przyjętych reguł wykładni prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2015 r., III CZP 16/15, z dnia 24 października 2012 r., I PK 129/12 - niepubl.). Kolejnym niezbędnym elementem uzasadnienia tej przesłanki jest wskazanie przepisu prawa, który wzbudził poważne wątpliwości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2014 r., II PK 257/13, niepubl.), a także różnych możliwych sposobów jego interpretacji, wynikających z judykatury lub piśmiennictwa, w tym również zajęcia przez samego skarżącego stanowiska co do rozstrzygnięcia sprawy oraz przyczyn wadliwości zaskarżonego orzeczenia (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III SK 54/12, niepubl.). Jednocześnie zagadnienie prawne może zostać uznane za istotne tylko wtedy, kiedy Sąd Najwyższy nie wyraził jeszcze stanowiska w związku z przedstawionym problemem, a w przypadku istnienia rozstrzygnięcia problemu - nie zaszły żadne okoliczności faktyczne uzasadniające jego zmianę (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP 2003, nr 13, poz. 5).

Zagadnienie prawne sformułowane przez stronę skarżącą nie może stać się przyczyną przyjęcia skargi do rozpoznania. Zostało już bowiem rozstrzygnięte wprost uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2012 r. (III CZP 68/12, OSNC 2013, nr 5, poz. 59), zgodnie z którą „gospodarstwo rolne przekazane na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin następcy pozostającemu w ustroju wspólności majątkowej wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków”. Jednocześnie skarżąca nie wskazała

żadnych okoliczności natury faktycznej lub prawnej, które mogłyby przemawiać za zmianą stanowiska Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw